

Hatıralarımız Eskiyecek

— kul mehmet · 29 Ocak 2025

Hatıralarımız Eskiyecek

Zaman geçtikçe hatıraların ağırlığı azalıyor belki, ama onların bıraktığı izler hep kalacak yüreğimde biliyorum. Her anı, her hatıra bir parça da olsa bizi biz yapan hayatımızın, yaşanmışlığımızın bir parçası değil mi? Senin sesini hatırlamak artık acı değil, tatlı bir anı gibi yüreğimde yankılanıyor. Adını her tekrarladığımda, biraz daha yakın hissediyorum sana ve bu yakınlık bana güç veriyor. Gece karanlığında yıldızları izlerken düşündüğüm anlar geliyor aklıma. Her bir yıldız, seninle yaşadığımız anların birer yansıması gibi. Gökyüzüne bakarken, adını her tekrarlayışında biraz daha huzur buluyorum. Yavaş yavaş anlıyorum ki, seninle geçen zamanlarım asla kaybolmayacak; aksine, onları hatırladıkça daha da anlam kazanacak.

Hayatın yollarında ilerlerken, her adımda seninle yaşadığım anları hatırlıyorum. Belki ayaklarım eskisi kadar takılmıyor, ama her duraksayışında aklımda yine sen varsın. Hani o günlerdeki gibi derin bir iç çekişle değil artık, daha çok tatlı bir gülümsemeye hatırlıyorum seni. İçimde bir yerlerde/yerleşkede seninle yaşadıklarımızın izi silinmeyecek kadar derin.

Bazen düşünüyorum da, seninle geçen zamanlarımı bir kutuya koyup saklamak mümkün olsaydı, o kutuyu her açışında yüzümde bir tebessüm belirirdi. Gözlerim kapanıp, o anılara geri dönerdim. Senin sesin, kahkahaların ve en ufak detaylar bile hala aklımda canlı birer anı gibi durdu. Zamanın bu hatıraları

yıpratacađını dūřūndūđūmde yanıldıđımı anlıyorum.

İřte bu yūzden, adını her tekrarladıđımda eskimesin diye endiřelenmiyorum artık. Biliyorum ki, seninle yařadıklarım, hayatımın en gūzel bōlūmlerinden biriydi ve hep ōyle kalacak. Her ne kadar yanında olmasam da, seninle olan bađım hiē kopmayacak ve iēimdeki yerin hep aynı kalacak ama hatıralarımız, eskiyecek iřte o beni ūzūyor, vesselam.

Mehmet Aluē